

sionskasseordning eller afdeling af en pensionskasseordning — der ikke er omfattet af renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c. Derimod vil en sådan forsikring(sdel) eller (afdeling af) pensionskasseordning i medfør af den her foreslåede overgangsregel blive behandlet efter samme regler, som efter forslaget skal gælde for forsikrings- eller pensionskasseordninger, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men som er valgt beskattet efter reglerne i § 50. Den praktiske virkning heraf vil være, at reglerne i stk. 3, 2. punktum, og stk. 4, om delvis indkomstskattefrihed for løbende udbetalinger og om skattefrihed for andre udbetalinger vil gælde også for bestående ordninger, der er omfattet af renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, nr. 3, uanset om disse ordninger opfylder de i forslagets §§ 2-5 opregnede udbetalingsvilkår m. v. for forsikrings- og pensionskasseordninger. Denne overgangsregel skal dog ikke gælde for senere forhøjelse af en forsikring, jfr. henvisningen til § 7, stk. 2, og heller ikke for udbetalinger fra en forsikrings- eller pensionskasseordning, for hvilken der senere foretages andre ændringer end sådanne, som er forenelige med forslagets almindelige vilkår for kapitel 1-ordninger, jfr. herom bemærkningerne til § 31.

I forbindelse med overgangsbestemmelsen i stk. 7 kunne der rejses spørgsmål om tilsvarende regler for (den del af) livrenteydelser og lignende, der kan henføres til indbetalinger før (normalt) 1. januar 1954. Som det fremgår af gennemgangen af de tidligere fradragsregler under bemærkningerne til § 34, *ad* stk. 1, var indbetalinger til renteforsikringer m. v. kun begrænset fradragsberettigede før denne skæringsdato. Til gengæld var engangsudbetalinger i tilfælde af ophævelse eller lignende skattefri, og ved overgangsreglen i § 34, stk. 1, er det derfor i lighed med de gældende overgangsregler i renteforsikringslovens § 8 foreslået, at den del af engangsudbetalinger og lignende, der kan henføres til indbetalinger før nævnte skæringsdato, ikke skal være omfattet af forslagets afgiftsregler.

Efter de gældende regler er løbende, livsbetingede udbetalinger fra renteforsikringer og lignende derimod fuldt indkomstskattepligtige, uanset om de helt eller delvis hidrører fra indbetalinger før 1. januar 1954. En sondring har der ikke været anledning til, da sådanne løbende udbetalinger også var indkomstskattepligtige efter de tidligere regler, jfr. statsskattelovens § 4 c. Overgangen fra begrænset til fuld fradragsret for renteforsikringspræmier m. v. har med andre ord ikke ført til nogen skærpelse af beskatningen på dette punkt. I øvrigt har indbetalingerne til de pågældende forsikringer m. v. eller en del heraf i en række tilfælde været foretaget af

en arbejdsgiver med den virkning, at beløbene heller ikke før gennemførelsen af fuld fradragsret har skullet medregnes i arbejdstagerens skattepligtige indkomst. En efterfølgende opdeling i sådanne tilfælde mellem arbejdsgiverbidrag og arbejdstagers eventuelle egne bidrag må af praktiske grunde anses for udelukket.

Spørgsmålet blev behandlet i forbindelse med gennemførelsen i sin tid af reglerne om fuld fradragsret for renteforsikringspræmier m. v., men af de anførte grunde mente man ikke dengang at kunne fravige reglen om, at livrenter og lignende som hidtil skulle medregnes fuldt ud ved indkomstopgørelsen (Folketingstid. 1954-55 sp. 1575). Dette standpunkt er det anset for rigtigst at fastholde i forslaget.

Til § 51.

Forslaget svarer til renteforsikringslovens § 20, dog med den ændring, at det gældende krav om formålets sikring „gennem båndlæggelse af de indskudte midler“ ikke er optaget i lovforslagets tekst. I overensstemmelse med det i øvrigt i lovforslaget fulgte princip, at båndlæggelsesklausuler ikke bør være en betingelse for en ordnings skattemæssige status, er det fundet hensigtsmæssigt at åbne mulighed for en ændring på dette punkt af de regler, som finansministeren har fastsat for børneopsparings- og selvpensioneringskonti.

Til § 52.

I henhold til renteforsikringslovens § 21 kan en arbejdsgiver ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fratrage eller afskrive „bidrag til hjælpe- og understøttelsesfunds for de i en af den skattepligtige drevet virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende eller til andre foranstaltninger til forbedring og betryggelse af de nævnte personers kår . . . “. Det er dog en betingelse for fradrags- eller afskrivningsretten, at vedtægterne for den pågældende fond er godkendt af finansministeren.

I øvrigt gælder samme vilkår for fradrags- eller afskrivningsretten som for en arbejdsgivers bidrag til pensionering af de i hans virksomhed ansatte. Dette betyder for det første, at engangsbidrag ikke kan fratragkes fuldt ud ved indkomstopgørelsen for betalingsåret, men kan afskrives i indkomsten over en periode på 5 år med lige store årlige beløb. Dernæst er fradrags- eller afskrivningsretten ligesom for pensionsbidrag betinget af, at beløbet „definitivt udskilles af yderens formue og undrages hans rådighed“. Bestemmelsen praktiseres således, at